

DZIENNIK ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja Magistrat m. Lublina (parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 40 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 7. | Lublin, dnia 25-go lutego 1922 roku. | Rok II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: W Wydziale Zdro-Publicznego (dział V-a), Dr. Franciszek Biliński lekarzem dzielnicowym od dnia 1 lutego r. b., z uposażeniem w/g VII st. sł. (kat. A.).

Przeniesieni: Mł. kancelista Wydziału do Spraw Ogólnych, Adam Błażejewski, na skutek redukcji personelu Wydziału, przeniesiony do Wydziału Finansowego, od dnia 1 marca r. b., z uposażeniem w/g XI-a st. sł. (kat. A.).

Zwolnieni: W Wydziale Opieki Społecznej ochroniarka Zofja Laksówna i mł. kancelista Augustyn Krasówka i w Wydziale do Spraw Ogólnych maszynistka Leokadja Orłowska wszyscy od d. 1 marca, na własne żądanie.

Zarządzenie Nr. 25.

W związku z okólnikiem p. Prezydenta Ministrów, wydanym do centralnych władz państwowych, odnośnie pociągania do odpowiedzialności osób, dopuszczających się obrazy tychże władz i urzędów w pismach do nich wnoszonych względnie w druku (Vide Monitor Polski Nr. 30/1922 R), polecam, aby na przyszłość winni tego rodzaju wykroczeń w stosunku do władz i urzędów miejskich pociągani byli do odpowiedzialności z art. 154 obowiązującego w b. zaborze rosyjskim Kodeksu Karnego.

Załącza się do wiadomości odpis powołanego wyżej okólnika i tekstu art. 154 Kod. Kar.

Lublin, 15 lutego 1922 r.
Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.

OKÓLNIK

P. Prezydenta Ministrów do władz centralnych:

„Niejednokrotnie zdarza się, że osoby prywatne w pismach, wnoszonych do władz i urzędów państwowych używają sposobu wyrażania się, nielicującego z godnością władzy lub urzędu, a nawet stanowiącego wprost obrazę dla danej władzy lub poszczególnych jej organów.

Wypadki takie świadczą o osłabieniu w społeczeństwie, a przynajmniej w niektórych jego sferach, autorytetu

władzy, tolerowanie zaś ich w przyszłości podkopać może w oczach społeczeństwa powagę urzędów państwowych, a tem samem utrudnić spełnienie ciążących na nich obowiązków.

Ustawy karne, obowiązujące we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, zawierają postanowienia, kwalifikujące tego rodzaju wystąpienia do władz i urzędów państwowych, jako karygodne i ścigane z urzędu art. 154 Ustawy karnej, obowiązującej w b. zaborze rosyjskim, § 185 i § 196 Ustawy Karnej dla Rzeszy Niemieckiej, właściwej od 15 maja 1871 r. dla ziem b. dzielnicy pruskiej, oraz § 487 — 492, 496 powszechnej austryjackiej Ustawy Karnej z 27 maja 1851 r. art. V Ustawy z 17 grudnia 1862 r. (Dz. U. P. Austr. Nr. 8 z 1863 r.), obowiązujące na obszarze b. zaboru austryjackiego, dają gwarancję zabezpieczenia w sposób dostateczny autorytetu władzy przed uchybieniami jednostek.

Proszę przeto o wydanie urzędom podległym stosownego pouczenia oraz zarządzenia, by wszelkie w nieodpowiednim względnie, obraźliwym tonie, redagowane korespondencje osób prywatnych do władz, skierowywano bezzwłocznie do właściwych urzędów prokuratorskich dla ustawowego ścigania.

Wszystkie urzędy państwowe przestrzegać winny zasady, że obrona ich powagi jest ich obowiązkiem, że każde zwrócenie się do władzy lub urzędu państwowego, o ile przekracza granice dozwolone krytyki postępowania władz, lub ubliża powadze urzędu, spotka się bez względu na osobę i stanowisko społeczne ubliżającego z odpowiednią represją karną.

Monit. Pol. Nr. 30/922.

Art. 154 Kod. Kar.

Winny okazania nieposzanowania władzy przez dopuszczenie się w urzędzie państwowym lub społecznym, podczas zajęć służbowych postępku oczywiście nieprzyzwoitego, ulegnie karze: a r e s z t u.

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się za pomocą obrazy urzędu państwowego lub społecznego: w podaniu, złożonym do tegoż urzędu, lub też z wygłoszonych lub odczytanych publicznie mowie lub utworze albo w rozpowszechnionych i publicznie wystawionych utworze drukowanym, piśmie lub wizerunku, winny ulegnie karze: w i ę z i e n i a.

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się za pomocą obrazy urzędu państwowego lub społecznego lub kogokolwiek z osób należących do powyższych urzędów, podczas zajęć urzędowych, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się za pomocą gwałtu na osobie, należącej do urzędu państwowego lub społecznego podczas zajęć urzędowych, winny, jeśli nie ulega za czyn powyższy karze większej z innego tytułu, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 9-go lutego — uchwalono):

Akceptując w zupełności stanowisko Prezydenta miasta, zajęte przez niego w sprawie pobierania na terenie miasta Lublina podatku od towarów, trzody i produktów gospodarstwa rolnego, wywożonych z miasta przez stację Lublin przez funkcjonarjuszów Sejmiku Lubelskiego, wystąpić w tej sprawie do odnośnych władz z energicznym protestem przeciwko samemu podatkowi, jako też i formie poboru.

(Posiedzenie dnia 10 lutego — uchwalono):

1. Anulując uchwałę z dnia 31 grudnia 1921 r., normy honorarjum lekarzy, za porady udzielane pracownikom miejskim za biuletynami Magistratu, ustalić, licząc od dnia 15 listopada 1921 r., w wysokości następującej:

a) za poradę w gabinecie lekarza 300 mk.

b) za wizytę w domu chorego w obrębie miasta, oprócz miejscowości bardziej oddalonych 600 mk.

c) za wizytę w domu chorego do miejscowości bardziej oddalonnych 900 mk.

d) lekarzowi wezwanemu na konsyljum 600 mk.

U w a g a: Lekarz ordynujący pobiera w tym wypadku tylko 300 mk.

e) porady nocne (od 10 wieczór do 8 rano) będą opłacane podwójnie.

f) zabiegi chirurgiczne i akuszeryjne będą opłacane podług rachunku lekarza.

g) koszta dorożek opłacają pracownicy, jednakże koszta te będą im przez Magistrat zwracane po złożeniu zaświadczenia lekarza, iż tenże z dorożki rzeczywiście korzystał.

2. W sprawie splantowania b. wału konsumcyjnego przez Kleniewskiego, polecić Wydziałowi Gospodarczemu zawiadomić p. Kleniewskiego w formie wezwania rejentalnego, że wał konsumcyjny, o którym mowa, jest własnością publiczną i że miasto zastrzega się przeciwko samowolnemu skasowaniu tegoż wału, jak również i rowu, który miał i ma obecnie charakter objektu użyteczności publicznej.

3. Zezwolić Józefowi Balcerowi, właścicielowi fabryki przetworów chemicznych w Lublinie pod firmą „Echo“ na prowadzenie przedsiębiorstwa czyszczenia obuwia na ulicach miasta przez chłopców z tem, że cała odpowiedzialność za wykonanie tego procederu i za zachowanie się chłopców w stosunku do publiczności, spada na właściciela firmy Balcera i że upoważnieni do wykonania powyższego zawodu chłopcy będą zaopatrzeni przez firmę w odnośne legitymacje.

Wydział Administracyjno-Przemysłowy, w porozumieniu z Wydziałem Finansowym, ustali wysokość opłat za prawo wykonywania procederu i taksy za czyszczenie obuwia.

4. Należność Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, w sumie mk. 17994 f. 90, za wywóz nieczystości z budynku, w którym znajduje się gospoda towarzystwa, za czas od 1 marca 1919 do 1 stycznia 1922 r. umorzyć.

5. Oddać Towarzystwu Bibljoteki im. H. Łopacińskiego w Lublinie, do użytku wciągu lat pięciu, cztery pokoje w gmachu po Trybunalskim, przy ul. Rynek Nr. 1, za opłatą czynszu po 200 mk. rocznie, wzamian za bezpłatne uprzystępnienie zbiorów biblioteki mieszkańcom m. Lublina.

6. W sprawie splantowania przez sukcesorów Brodta i Koryckiego b. wału konsumcyjnego, idącego od rogatki Lubartowskiej do gruntów folw. Ponikwoda, polecić Wydziałowi Gospodarczemu zawiadomić pp. Brodta i Koryckiego, w formie wezwania rejentalnego, że wał konsumcyjny o którym mowa. jest własnością publiczną i że miasto zastrzega się przeciwko samowolnemu skasowaniu tegoż wału, który ma charakter objektu publicznego.

7. Tabelę zapalania i gaszenia ulicznych latarni gazowych w mieście Lublinie na rok 1922 do dnia 20 listopada, przedstawioną przez zakład gazowy lubelski, przy piśmie z dnia 28 grudnia 1921 r. Nr. 132, zatwierdzić.

8. Wypłacić b. pom. gospodarza kuchni Nr. 10 — 11 p. Kohnównie Hesi, pensje od dnia 1.I.1922 do dnia 1.II.1922 r., tytułem wymówienia jednomiesięcznego przy zwolnieniu z wyżej zajmowanego stanowiska.

(Posiedzenie 13-go lutego — uchwalono):

Polecić Wydziałowi Gospodarczemu spisanie punktacji umowy na dzierżawę terenu pod cegielnię, na podstawie przedstawionych wytycznych, przy uzyskaniu możliwie dogodnych warunków i projekt umowy przedłożyć Magistratowi do zatwierdzenia.

(Posiedzenie 14 lutego — uchwalono):

Akceptować stanowisko zajęte przez ławnika p. Bendycha na konferencji w dn. 15.I.1922 r., w sprawie projektu rozbudowy miasta, z dodaniem iż:

1) wobec wyraźnego posuwania się dzielnicy przemysłowo-fabrycznej w kierunku południowym, gdzie napotyka na teren obozu południowego, Magistrat wyraża opinję, iż teren obozu południowego należy przeznaczyć na

budowę zakładów przemysłowych gałęzi przemysłu w Lublinie nowych lub godnych poparcia ze względów państwowych,

i 2) Teren obozu zachodniego, jako stojący na drodze rozwoju dzielnicy reprezentacyjnej miasta, winien być, zdaniem Magistratu, przeznaczony pod budowę w pierwszym rzędzie gmachów państwowych i komunalnych użyteczności publicznej.

(Posiedzenie 17 lutego — uchwalono):

1. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego murowanego przy ul. Szosa Warszawska Nr. 2, własność Józefa Krupińskiego, z warunkiem, że jama kloaczna ma być od granicy sąsiada o 1.80 odległą, jak na planie poprawiono.

2. Plany na dokończenie budowy garażu oraz ogrodzenia przy ul. Ogrodowej Nr. 5, zatwierdzić pod warunkami;

a) że dzierżawca przedłoży deklarację właściciela posesji na zgodę dokończenia budowy,

b) ze względów na projektowane ewentualne przedłużenie ul. Cichej, w myśl projektu Dyr. R. P., regulacji połaci miasta na gruntach po-Dominikańskich, pozwolenie wydaje się warunkowo, t. j., że budynek ma być zniesiony po latach pięciu o ile nie nastąpi prolongata tego terminu.

3. Na miesiąc luty r. b., dla określenia płacy zarobkowej robotników miejskich (kat. C.), utrzymać mnożnik październikowy 1921 r. t. j. 950

4. Od fabryk, znajdujących się na terenie wielkiego Lublina poza tymczasową linją rogatek miejskich, pobierać podatek wwozowy od towarów przywożonych do tych fabryk z poza granic wielkiego Lublina według wykazów tych fabryk o ilości i rodzaju towarów, zestawionych przez nie na podstawie ksiąg handlowych.

Wykonanie wprowadzić od chwili porozumienia z fabrykami.

5. Pobierać od pożyczek zwracanych lombardowi przy wykupywaniu zastawionych kosztowności specjalne opłaty, jako zwrot kosztów związanych z przechowywaniem i zabezpieczaniem fantów. Wysokość opłat ustalić po 20 mk. od każdego rubla pożyczki zwracanej lombardowi przy wykupywaniu zastawionych kosztowności, rocznie.

Z obrad Rady Miejskiej

(posiedzenie d. 12 stycznia 1921 r.)

(Dalszy ciąg).

Z kolei przewodniczący odczytał następujące komunikaty prezudjum i Zarządu miasta:

1. Pismo Klubu Radnych P. P. S., zawiadamiające Prezesa R. M., iż r. Krajewski wyjechał z Lublina i złożył swój mandat.

2. Zawiadomienie r. Gabryszewskiego Romana o powołaniu Go na radnego.

3. Zawiadomienie r. Tomorowicza o zrzeczeniu się mandatu.

4. Zawiadomienie rad. Ryczka J. o powołaniu Go na radnego.

5. Zawiadomienie r. Wojciechowskiego Władysława o powołaniu Go na radnego.

6. Odpowież Magistratu na interpelację w sprawie droższych cen drzewa.

Dalej odczytano nagły wniosek Magistratu tej treści:

„Rada Miejska uchwalić raczy:

Rada Miejska:

1. Poleca Magistratowi poczynić starania u władz Państwowych o nabycie dla miasta w drodze ulgowej terenu odpowiedniego na prowadzenie cegielni na Dziesiątej, ewentualnie o długoletnie wydzierżawienie takiegoż terenu;

2. Upoważnia Magistrat do nabycia od Szejmana Majera Mitelmana na rzecz miasta budynków i urządzeń cegielni na gruntach państwowych na Dziesiątej znajdującej się za cenę według uznania Magistratu, nie wyżej jednak, jak do 8.000.000 marek (ośm miljonów marek)“.

Po odczytaniu tego wniosku prezes Rady oświadczył, że powyższy wniosek nagły przesłał do Komisji Budż.-Finansowej, poczym odczytał interpelacje o następującym brzmieniu:

1. „Pomimo uchwalonego kredytu i uchwalenia terminu budowy mostu na Kośminku — sprawa dotychczas nie została załatwiona, a budowa mostu nie rozpoczęta.

Żądamy ścisłego oznaczenia terminu budowy mostu na Kośminku".

Wacław Dolak, Radzki, A. Majewski, Jan Filipowicz, St. Kusyk, Juściński.

2. „Niżej podpisani radni zapytują Magistrat m. Lublina:

Dlaczego do tego czasu nie zapłacił za dzieci nauczycieli szkół miejskich wpisów szkolnych za 1920/21 rok szkolny, uchwalonych na posiedzeniu Rady Miejskiej d. 3 marca 1921r.

Przy niniejszym załącza się pismo Zarządu Związku Nauczycielstwa Polskich Szkół Powszechnych — Oddział w Lublinie".

St. Kaczkowski, Jan Filipowicz, A. Majewski, M. Milewski, M. Witkowska, Wacław Dolak.

W dalszym ciągu odczytano pismo Urzędu Skarbowego poniższej treści:

Na podstawie art, 22 Ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (Dz. Ust. Nr. 1) uprasza się o przeprowadzenie wyboru przez Radę Miejską po trzech członków dla każdej oddz. Komisji, celem wzięcia współudziału w obliczaniu daniny na podstawie list lokatorów wymienionych w art. 2 część IV powyższej ustawy. Jeżeli Rada Miejska nie dokona wyborów w ciągu 4 dni po otrzymaniu niniejszego pisma, to uprasza się o mianowanie tych członków przez Magistrat.

Na skutek tego pisma przewodniczący proponuje by po przerwie dokonać wyborów 18 członków do wspomnianej Komisji Daninowej, na co Rada wyraziła swą zgodę.

Wpłynęły do Prezydjum 2 nagłe wnioski, które brzmią jak następuje:

1. „Rada Miejska miasta Lublina uchwalić raczy:

Rada Miejska uchwala: z powodu stałego bezprawnego, naruszającego obowiązujące ustawy rekwirowania mieszkań ze szkodą mieszkańców i z powodu niewłaściwego traktowania zwracającej się do Urzędu Mieszkaniowego publiczności — zarządać od Magistratu usunięcia obecnego Inspektora Mieszkaniowego.

Majewski, Milewski. Ks. Krasuski, Witkowska, Modrzewski, Kaczkowski i podpis nieczytelny".

2. „Rada Miejska celem załagodzenia konfliktu pomiędzy właścicielami i pracownikami aptek i usunięcia ewentualnych groźnych dla ludności skutków, wyłania Komisję z 3-ch radnych, polecając jej w jaknajkrótszym czasię zwołać posiedzenie z udziałem przedstawicieli obu ston, oraz przedstawicieli władz, Inspektora Pracy i Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

Zakrzewska, Szydłowski, Czarnecki, R. Gabryszewski, St. Ziemnicki.

Przewodniczący otwiera dyskusję nad nagłością wniosku pierwszego.

Radny Majewski, uzasadniając nagłość wniosku, utrzymuje, że zbyt częste rekwizycje mieszkań przez Urząd Mieszkaniowy bez przestrzegania ścisłego odnośnej Ustawy, wywołują stałe narzekania i skargi na ten urząd, a niewłaściwe traktowanie interesantów przez funkcjonarjuszów Urzędu wytwarza pomiędzy stronami zbędne zaognienie, które dałoby się usunąć jedynie przez uchwalenie i zrealizowanie przedłożonego Radzie niniejszego wniosku.

W głosowaniu nagłość wniosku przyjęto większością głosów.

Nagłość wniosku w sprawie złagodzenia konfliktu pomiędzy właścicielami aptek i ich pracownikami uzasadnia r. Zakrzewska.

Radny Juściński, stojąc na stanowisku, że dana sprawa jest ściśle wewnętrzną sprawą lubelskiego aptekarstwa, uważa, że takowa jedynie przy pośrednictwie Inspektora Pracy załatwioną być winna.

W głosowaniu nagłość wniosku upadła, a sam wniosek przesłany został do Komisji Ogólnej.

Wchodzi pod obrady punkt 3-ci porządku dziennego, dotyczący statutu określającego godziny handlu.

Sprawę zastępczo referuje r. Dominko. Komisja dla określenia godzin handlu ukończyła swoje prace i ustaliła następujące godziny dla handlu:

„Wykaz otwierania i zamykania sklepów oraz zakładów handlowych, fotograficznych, fryzjerskich i kąpielowych w mieście Lublinie, zgodnie z Ustawą z dnia 18 grudnia o czasie pracy w przemyśle i hadlu.

1) Sklepy spożywcze i jatki otwarte w dnie powszednie od 8 — 2 i od 4 — 6, w niedziele i święta zamknięte.

2) Sklepy kolonjalne, mączno-solne, wędliniarnie, do sprzedaży spirytualji wyłącznie do domu, składy materjałów piśmiennych, księgarnie i t. p. od godz. 9-ej do 2-ej i od 4-ej do 7-ej, w niedziele i święta zamknięte.

3) Sklepy wyłącznie z nabiałem i kwiaciarnie — jak spożywcze, w niedziele i święta od godz. 8-ej do 11-ej rano.

4) Stragany od 8-ej do 4-ej po poł. bez przerwy, w niedziele i święta zamknięte.

5) i 6) Sklepy z wodą sodową i owocarnie. kioski i sklepy ze sprzedażą gazet i pism otwarte i w dnie powszednie i w święta od 8-ej rano do 11-ej wieczór.

7) Cukiernie, herbaciarnie, kawiarnie, mleczarnie ze spożyciem na miejscu i jadłodajnie od 8-ej rano do 12-ej w nocy i w święta.

8) Restauracje I klasy od 11-ej rano do 1-ej po północy i w święta.

9) Restauracje II klasy od 9-ej rano do 11-ej wiecz. i w święta.

10) Restauracje III klasy od 9-ej rano do 10-ej wiecz. i w święta.

11) Piwiarnie od 9-ej rano do 8-ej wieczór i w święta.

12) Zakłady felczerskie, fryzjerskie i golarskie od 9-ej do 7-ej bez przerwy; w niedziele i święta praca wzbroniona.

13) Zakłady fotograficzne od 9-ej do 5-ej po południu bez przerwy, w niedziele i święta zamknięte.

14) Składy węgla, drzewa i materjałów budowlanych—jak sklepy spożywcze.

15) Zakłady kąpielowe oprócz rzecznych od 8-ej rano do 11-ej wiecz. w niedziele i święta zamknięte.

16) Kąpiele rzeczne bez ograniczeń. Na Kalinowszczyźnie we czwartki podczas jarmarku sklepy mogą być otwarte i w porze obiadowej.

W Wielką sobotę i w wigilję Bożego Narodzenia w zakładach wyżej wymienionych praca może trwać najdłużej do godziny 6-ej wieczorem.

Dozwolona jest sprzedaż we wszystkich sklepach od godz. 1-ej po poł. do 6-ej wieczór w ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy.

Lublin, d. 23 listopada 1921 r.

Przewodniczący Komisji:

A. Kantor.

Zastępca przewodniczącego i sekretarz

Dominko.

Zabiera głos r. Majewski.

Stojąc na stanowisku 8-o godzinnego dnia pracy, mówca uważa, że w drobnym handlu dopuszczalna jest 10-cio godzinna praca i zgłasza wniosek tej treści:

„Rada Miejska uchwala zwrócić się do Rządu z tem, że 8-mio godzinny dzień pracy w handlu jest szkodliwy, krępuje rozwój handlu i umniejsza zdolność podatkową kupiectwa.

Rada Miejska stoi na stanowisku 8-mio godzinnego dnia pracy pracowników handlowych, uważa jednak że utrzymanie go nie przeszkadza 10-cio godzinnemu dniu handlowemu".

Radny Dominko wnosi do powyższego wniosku poprawkę następującą:

„Przerwa obiadowa we wszystkich zakładach, w których przewidziana jest ta przerwa — ma trwać od godziny 1-ej do 3-ej".

W dyskusji na temat powyższy zabierało głos jeszcze kilku radnych.

Zarządzone głosowanie nad poprawką r. Dominki nie dało konkretnych wyników wobec równości głosów „za i przeciw" i dlatego przewodni-

czący oświadczył, że powtórne głosowanie tego wniosku odbędzie się na następnem posiedzeniu.

Sprawę podwyższenia podatku od psów referuje szef Wydz. Finansowego R. Śląski i zaznacza, że Komisja Budż.-Finansowa uchwaliła podatek od psa podwórzowego 100 marek, od psa zać pokojowego i innych 1500 marek rocznie.

Po dyskusji, w której brało udział wielu radnych, prezes R. odczytał poniższy wniosek M-tu:

„Rada Miejska uchwala pobierać za rok 1922 od właścicieli psów podatek po 100 marek rocznie od psa łańcuchowego i po 1500 marek rocznie od psa pokojowego i innych, na warunkach, wymienionych w statucie, uchwalonym przez Radę Miejską d. 15.4-1920 r."

Po przerwie przewodniczący odczytał pismo Urzędu Skarbowego, dotyczące wyboru 18-tu członków do współudziału w obliczaniu daniny na podstawie list lokatorów.

Ponieważ żadna z radzieckich grup kandydatów nie desygnowała, prezes R. zarządził głosowanie proporcjonalne, zapraszając do obliczania głosów skrutynjum w osobach r. r.: ks. Krasuskiego, Szpiro i wice-prez. Papiewską.

Prezes R. kontynując obrady, odczytał zgłoszone zapytanie grupy radnych:

„Do Pana Prezesa Rady Miejskiej.

Czy prawdą jest, że Szef Wydziału Finansowego Magistratu m. Lublina p. Roman Śląski, jest jednocześnie redaktorem „Głosu Lubelskiego". Gdyby tak było — należałoby zwrócić uwagę Magistratowi na niewłaściwość takiego stanu rzeczy, gdyż Szef Wydz. Finansowego winien całą uwagę swoją zwrócić na nienormalne stosunki finansowe.

Dominko, W. Papiewska, R. Gabryszewski, Rozalski, Chyła".

Po odczytaniu powyższego przewodniczący oświadcza, że istotnie p. S. Śląski podpisuje „Głos Lubelski" jako redaktor odpowiedzialny, jest to jednak wewnętrzna sprawa Magistratu, do którego niniejsze zapytanie zostanie skierowane.

Sprawę podwyższenia podatku od koni (punkt 5-ty) Referuje Szef Wydz. Finansowego R. Śląski, który zaznacza, że Kom. Budż.-Finansowa ustaliła podatek od koni zarobkowych 2000 mk., od luksusowych zaś i wyjazdowych 12,000 mk., który to podatek przyniósłby miastu dochód z górą 2 mil. marek.

Radny Czarnecki zwraca uwagę, że Komisja Budż.-Finans. uzupełniła wniosek M-tu, uchwalając od handlarzy koni podatek ryczałtowy w normie 100 000 mk.

Po dyskusji, w której oprócz wymienionych wyżej mówców, przemawiali jesze prezyd. Cz. Szczepański, r.r. Radzki i Dolak, prezes R. odczytał poprawkę Komisji Budz.-Finans. następującą:

„Rada Miejska uchwalić raczy: od handlarzy koni, podatek ryczałtowy w wysokości 100.000 marek rocznie od każdej stajni handlarza bez względu na ilość koni".

Powyższa poprawka w głosowaniu została uchwalona.

Następnie odbyło się głosowanie całego wniosku wraz poprawką, który brzmi jak niżej:

„Rada Miejska uchwala pobierać na rok 1922 od właścicieli koni podatek następujący:

po 12.000 mk. rocznie od każdego konia nieprzeznaczonego do zarobkowania,

po 2.000 mk. rocznie od każdego konia o innym przeznaczeniu,

od handlarzy koni podatek ryczałtowy w wysokości mk. 100.000 rocznie od każdej stajni handlarza bez względu na ilość koni".

Wniosek ten większością głosów został uchwalony.

W dalszym ciągu posiedzenia przystąpiono do obrad nad wnioskiem M-tu treści następującej:

„Rada Miejska uchwala pobierać na 1922 r. opłaty za wjazd do miasta w wysokości:

1) od konia, wołu, krowy po 10mk.,

2) od świni, owiec, cieląt i kóz po 10 mk.,

3) od samochodów na gumowych obręczach po 200 mk.,

4) od samochodów na żelaznych obręczach po 300 mk.,

5) od motocykli po 50 mk.

Referując powyższy wniosek, Szef Wydziału Finansowego R. Ślaski podkreśla, że wszelkie rowery, motocykle i samochody, które opłaciły podatek miejski, opłacie za wjazd do miasta podlegać nie będą.

Wniosek powyższy w głosowaniu przyjęto.

Z kolei obradowano nad wnioskiem M-tu, a mianowicie:

„Rada Miejska uchwala pobierać na rok 1922 od właścicieli rowerów, motocykli i samochodów podatek na rzecz miasta w wysokości:

1) od roweru 500 mk. rocznie.

2) od motocyklu, samochodu osobowego od każdego konia parowego siły motoru po 2.000 mk. rocznie.

3) od samochodu towarowego na gumowych obręczach od każdego konia parowego siły motoru po 1200 mk. rocznie.

4) od samochodu ciężarowego na żelaznych obręczach od każdego konia parowego siły motoru po 3.000 mk. rocznie.

Referent wniosku, szef Wydziału Finansowego zaznacza, że Magistrat uchwalił podatek od samochodów ciężarowych z żelaznymi obręczami od każdego konia parowego siły motoru po 3.000 mk. z tej racji, że podobne auta niszczą bardzo bruki i pożądanemby było, aby w mieście tego typu wozów nie było.

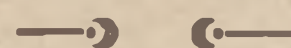
Do dyskusji nad tym wnioskiem nie doszło; w głosowaniu został przyjęty większością głosów.

W zakończeniu posiedzenia przystąpiono do dyskusji nad wnioskiem r. Majewskiego i innych, dotyczącego sprawy oświetlania latarek i chodników na przedmieściach.

Wnioskodawca, dla uzasadnienia konieczności uchwalenia przedłożonego wniosku, zaznacza, że Magistrat dotąd prawie nic dla uporządkowania przedmieść nie zrobił, a wymaga od właścicieli realności na tychże przedmieściach położonych, świadczeń, przekraczających możność stanu posiadania. Stąd powstają przeciwko tym ostatnim liczne karne sprawy z art. 138 k. k. kierowane do Sądu Pokoju przez organa policyjne, a skutek ich taki, że Sąd Pokoju po ścisłem zbadaniu siły płatniczej oskarżonych wydaje wyroki uniewinniające.

(Dokończenie nastąpi).

Prezydent miasta: *C. Szczepański.*
Szef Wydziału: *L. Radliński.*

Ogłoszenia.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 14 grudnia 1920 r. za Nr. 3525-203 na imię Mandeltrauba Chaima-Dawida.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 29 marca 1920 r. za Nr. 692-57 na imię Rychtenberga Jakóba-Fisza.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 15 listopada 1919 r. za Nr. 3370 na imię Samuela Lewi.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 16.VII 1920 r. za Nr. 1726-41 na imię Mojżesza-Izraela Ejdelmana.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat w dniu 31 lipca 1920 Nr. 1944-173 na imię Antoniego Bulzackiego.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez M-t m, Lublina w dniu 19 lipca 1920 r. za Nr. 1771-108 na imię Mojżesza Wajcenbrodta.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 19 września 1921 r. za Nr. 2126-213 na imię Izraela Szajnfelda.

Treść Nr. 7-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.